

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1957/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божидара Вујичића и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ... чији је заједнички пуномоћник Драган Лисица, адвокат из ... против туженог ББ из ... чији је пуномоћник Борис Богдановић, адвокат из ... ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 925/19 од 18.03.2019. године, у седници од 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 925/19 од 18.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 925/19 од 18.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1. 1563/2018 од 08.02.2019. године, тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове исхране у току рада и трошкове регреса за коришћење годишњег одмора, и то тужиоцу АА за период од 01.10.2015. године до 28.02.2018. године, а тужиоцу ББ за период од 01.09.2015. године до 28.02.2018. године, у појединачним месечним износима наведеним изреком са припадајућом законском затезном каматом, као и да им исплати износе обрачунате законске затезне камате. Тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.437,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 925/19 од 18.03.2019. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11,

55/14). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Уз ревизију нису достављене другачије судске одлуке у погледу примене члана 118. тач. 5. и 6. Закона о раду које се односе на право запослених на накнаду трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњих одмора. Из изнетих разлога одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужбом од 31.07.2018. године, тужилац је тражио исплату накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, а вредност предмета спора је означена на 338.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу II изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић